

ПРОТОКОЛ

№ 75

гр. Пловдив, 15.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Мария П. Петрова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Мила Д. Тошева

и прокурора Димитър Ив. Махмудиев

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20245000600071 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Обвиняемата М. М. К. се явява лично и с адв. Е., упълномощен защитник.

За Апелативна прокуратура - Пловдив се явява прокурор Махмудиев.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Е.: Да се даде ход на делото.

ОБВ. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик с прочитане на частната жалба на обв. К., депозирана чрез адв. Е., срещу определението на Окръжен съд П., постановено на 09.02.2024 г. по ЧНД № 339/2024 г. по описа на същия съд, с което е оставено без уважение искането за изменение на взетата спрямо обвиняемата мярка за неотклонение по ДП №**/2023 г. по описа на Отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР гр. П. от „Домашен арест“ в

„Подписка“. В жалбата се твърди незаконосъобразност на съдебния акт и отсъствие на кумулативните предпоставки за продължаващо действие на така определената втора по тежест мярка за неотклонение.

Обв. К.: Поддържам жалбата си.

Адв. Е.: Поддържам жалбата. Допуснал съм техническа грешка в жалбата. Уточнявам, че в последния абзац в жалбата е останало от друго дело „предвид чистото ѝ съдебно минало и след това предмета на престъплението и сумата е възстановена, моля това да не се има предвид.

Разясниха се на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. Нямам доказателствени искания.

Адв. Е.: Нямам отводи и доказателствени искания.

Обв.К.: Нямам отводи и доказателствени искания.

Съдът, с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено и следва да се даде ход на същото по същество, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите частната жалба без уважение. Всички обстоятелства, касаещи доказателствената обезпеченост на обвинението срещу К., нейната личност и семейното ѝ положение са били преценени при предходните състави на Окръжен и Апелативен съд Пловдив, които са решили, че най-адекватната мярка за неотклонение спрямо нея е „Домашен арест“. Само преди два месеца адв. Е. също е поддържал това становище и се е съгласил пред предходния състав на Апелативен съд Пловдив, че това следва да бъде мярката за неотклонение. В настоящото производство като настъпило ново обстоятелство, налагащо още по-лека мярка за неотклонение, от защитата се изтъква приключването на разследването. То действително е приключило и даже другият обвиняем е сключил споразумение с Окръжна прокуратура П., одобрено от съда. Приключването на разследването отдавна в съдебната практика не се приема за ново обстоятелство, което да налага действието на по-лека мярка за неотклонение и това правилно е било преценено от първата

инстанция, затова моля да се произнесете и Вие в този смисъл.

Адв. Е.: Уважаеми апелативни съдии, от името на моята подзащитна поддържам частната жалба, която считаме, че има основания да бъде преразгледано становището на Окръжен съд П., че на всяка цена според и тезата на обвинението К. трябва да остане в условията на приложената мярка за неотклонение „Домашен арест“. Вярно е, че делото е приключено. В някои случаи пък то се счита все пак за някакво обстоятелство, което е от значение за мярката за неотклонение, но щом представителят на Апелативна прокуратура смята, че това не е ново обстоятелство оставам на Вас да прецените, но по-важното е, че на 06.02 прокурорът, който се занимава с делото от Окръжна прокуратура П. на 06.2.2024 г. ѝ повдигна обвинение. Споменавам тази дата, защото както днес, така и на 06.02, така и когато се е явявала за прецеждане на обвинението и предявяване на разследването пред полицията, както и днес К. идва без охрана, каквото имаше преди години при практикуване на мярката „Домашен арест“. Тогава ги водеха. Тя сега реално е в условията на „Подписка“ и то от няколко месеца. Сама се придвижва, сама идва и възниква въпроса за всеки, който не само има достъп до правораздаването професионално както вас, но и един гражданин, който трябва да търпи тези ограничения на мярката за неотклонение Домашен арест, което често пъти съдят по други дела и по подобни казва, че по своята процесуална всъщност Домашният арест се приравнява на Задържане под стража и въпросът е каква е логиката, аз за логика няма да говоря, защото правосъдието борава с цели, каква е в случая целта да продължава мярката Домашен арест. Да, бил съм удовлетворен, както и тя, когато след задържането под стража, съдят ѝ промени мярката в домашен арест, но с четири деца, за които тя полага грижи, с всички тези ограничения, които са свързани формално с тази мярка. И пак казвам 4-5 пъти тя си идва и се връща. Ако беше недобросъвестна по пътя можеше да извърши куп престъпления, заради които прокуратурата се опасява, че трябва на всяка цена да бъде с домашен арест. Приключвам с тази част от моята защитна позиция в полза на К. и да кажа, че според мен приключването на досъдебното производство, привличането на обвинението на 06.02 в прокуратурата и при посещение при самия наблюдаващ прокурор, всички тези нейни придвижвания доказват, че тази мярка е изиграла своята процесуална роля. Аз разбирам ролята на самата прокурорска институция за нея винаги най-тежкото е най-добро. Другият

задържан по същото дело, който според обвинението се води като съучастник в съизвършителство М.М. е както каза прокурорът постигнал споразумение с прокуратурата и наказанието му е прочутото ТРИ с ПЕТ. Най-тежкото от възможните, но условно. Да очакваме ли, че К. трябва да си признае на всяка цена и да получи това, което прокуратурата снизходително представя. Говорил съм няколко пъти с нея, обяснил съм ѝ. Но може ли един човек да бъде принуждаван чрез мярка за неотклонение чрез това, че по-доброто е, както нейния процесуален спътник М. е постигнал, сега и тя на всяка цена. Тя има позиция. Казва, че тя не се чувства виновна. За да вляза в унисон с прокуратурата аз трябва на всяка цена да я мотивирам да направи споразумение и тя. Нямам такава процесуална възможност, нито воля и предавам това, което знам от нея. Тя не се признава за виновна и считам, че тази мярка ако продължава с тези ограничения за тази жена с чисто съдебно минало, с четири малолетни деца, без данни да нарушава мярката и сега на честна дума я пуска полицията да си идва до тук толкова пъти, че няма никаква пречка това реално положение Вие да го узаконите чрез Подписката, която предлагам като мярка за неотклонение. Това е, което искам да кажа.

Обв. М. М. К. /за лична защита/: Съгласна съм с защитника си.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМАТА

Обв. М. М. К.: Поддържам думите на моя защитник.

Съдът се оттегли на съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе, взе предвид следното: Производство е по реда на чл. 65, ал. 7-8 от НПК.

Обжалва се определение на Окръжен съд П., постановено на 09.02.2024 г. по ЧНД № 339/2024 г. по описа на същия съд, с което е оставено без уважение искането на обв. М. М. К., мярката ѝ за неотклонение по ДП №**/2023 г. по описа на Отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР П. да бъде изменена от „Домашен арест“ в „Подписка“. В частната жалба, депозирана от обвиняемата чрез защитника ѝ се твърди незаконосъобразност на съдебния акт. В пледоариите си днес адв. Е. изтъкна аргументи в подкрепа на това оплакване, а именно: от една страна разследването по делото е

приключило, материалите са предявени на обвиняемата; от друга страна безукорното ѝ процесуално поведение, изразяващо се в явяване на обвиняемата за провеждане на действия с нейно участие и липсата на данни да не е спазвала ограниченията, изводими от действащата спрямо нея мярка за неотклонение. Това, според защитника формира извод, че процесуалното ѝ положение следва да бъде облекчено и на обвиняемата да бъде взета мярка за неотклонение „Подписка“.

Обвиняемата К. поддържа изцяло заявеното от защитника ѝ.

Прокурорът от Апелативна прокуратура П. изразява становище за неоснователност на частната жалба.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че:

Частната жалба е допустима- депозирана е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от легитимирана страна, в предвидения за това срок. Разгледана по същество е неоснователна.

След проверка на атакуваното определение на ОС, настоящият съд намира, че същото е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Пред настоящия съд не се навеждат нови оплаквания, неполучили мотивиран отговор от първата инстанция. Изцяло се споделят аргументите на окръжния съд, че и понастоящем са налице всички кумулативно предвидени от закона предпоставки за допустимо действие на най- тежката мярка за неотклонение задържане под стража. Не се оспорва наличието и към настоящия момент на обосновано подозрение обвиняемата да е извършила деяние, което да се съотнася към съставомерните признаци на разследваното престъпление, явяващо се тежко умишлено с оглед предвидената за него санкция. Опасността при по- лека мярка за неотклонение обвиняемата да извърши престъпление е реална, с все още висок интензитет.

Оспорва се законосъобразността на действащата спрямо обв. К. втора по тежест мярка за неотклонение с оглед процесуалното ѝ поведение, развой на делото, семейните ѝ obligations.

Сочените от защитата обстоятелства досежно процесуалното поведение на обвиняемата несъмнено са налице. На 06.02.2024 г. материалите от разследването са предявени на обвиняемата и защитника ѝ. Преди това на

същата дата е било извършено последното привличане на обвиняемата в това качество и проведен задължителния след привличането разпит. По делото няма данни обвиняемата да е нарушавала ограниченията, които следват от наложената ѝ мярка за неотклонение Домашен арест. Всичко това сочи да не са налице основания на чл. 66 от НПК, но не и на нужда от допълнително смекчаване на тази мярка за процесуална принуда. Процесуалното поведение на обв. К. действително е съобразено с ограниченията, изводими от действащата спрямо нея мярка за неотклонение, но това е и една от целите, които тя следва да обезпечи.

Налице са доказателства, че обв. К. е майка на четири деца, три от които малолетни. Този факт е бил ценен при определяне на мярката за неотклонение „домашен арест“, която именно с оглед задълженията ѝ като майка е била определена чрез замяна на първоначалната „задържане под стража“.

Следва да се обсъди доколко действащата мярка за неотклонение към настоящия момент е съответна на изискванията на чл. 62, ал. 2 вр. с чл. 63, ал. 1 от НПК, както и на критериите на чл. 56, ал. 3 от НПК. На обсъждане подлежи възможността целите на наказанието да бъдат постигнати с по-лека мярка по вид за неотклонение. Изводът е отрицателен.

Като критерии в чл. 56, ал. 3 от НПК са заложили не само семейното положение и други фактори от живота на обвиняемия, но и степента на обществената опасност на инкриминираното деяние. Последната, по преценка на настоящия съд, е висока. Това е така, защото:

Обв. К. е привлечена в соченото процесуално качество за престъпление с предмет високорискови наркотични вещества в значително количество- 397 гр. хероин, на значителна стойност-46 020 лв., извършено в съучастие с друго лице и в гр. С., и в гр. П..

От съществено значение е и фактът, че по делото са налице данни на обвиняемата да ѝ е било делегирано доверие да работи като здравен медиатор, за което е получавала и трудово възнаграждение по трудов договор с работодател Кмета на район „Източен“, гр. П., , и възнаграждение по граждански договори с Община П. за дейност, целяща повишаване на здравната култура на членовете на уязвими обществени групи. Т.е., тя е била дългогодишно възмездно ангажирана да извършва действия, насочени към

опазване на общественото здраве, в качеството ѝ на „здравен медиатор“. Разследваното престъпление засяга именно обществените отношения, закрилящи опазването на здравето на членовете на обществото ни, при което видът на наркотичното вещество- хероин, е измежду най- опасните за здравето.

Следва да се констатира още, че обсъдените по- горе обстоятелства сочат завишена степен на обществена опасност и на деянието, и на дееца. Целите на мерките за неотклонение, визирани в чл. 57 НПК, могат да бъдат постигнати именно с действащата мярка за неотклонение „Домашен арест“. По-лека по вид мярка за неотклонение не може да обезпечи постигането на тези цели.

Приключването на досъдебното производство не формира извод за необходимост от определяне на по- лека мярка за неотклонение. Визираните в чл. 57 цели формират извод, че този вид мярка за процесуална принуда обезпечава приключване на наказателното производство в цялост, а не само на досъдебното такова. Ако прокурорът реши да упражни правото си да предаде обвиняемата на съд, мярката за неотклонение би следвало да е такава, че да постигне целите по чл. 57 НПК и за съдебната фаза на процеса. А това, с оглед данните за обществената опасност на деянието и дееца, е постижимо именно с действащата мярка за неотклонение.

В обобщение: към настоящия процесуален момент обвинителната теза има достатъчна доказателствена защитеност, а опасността от извършване на престъпление е съвсем реална. Годна да обезпечи целите, визирани в чл. 57 от НПК е единствено определената от ОС-П. МНО „домашен арест“.

С оглед на всичко изложено, настоящият състав на съда споделя виждането на окръжния съд, че не са налице основания за определяне на по- лека по вид мярка за неотклонение на тази обвиняема.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 230/09.02.2024 г.
постановено по ЧНД № 339/2024 г. по описа на Окръжен съд П..

Определението на настоящия съд е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.28 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____